

kelte Forstuesvaler (*Hirundo rustica*) og Digesvaler (*Hirundo riparia*) og henad Aften mange, som alle trak lavt og mod Nord.

7 Maj. Sommervejr. Mange Løvsangere, enkelte Gærdesangere (*Sylvia curruca*) og 2 brogede Fluesnappere (*Muscicapa atricapilla*).

8 Maj. Mange Gærdesangere, enkelte Sivsangere (*Acrocephalus phragmitis*). Ligeledes set i Dag en Træpiber (*Anthus arboreus*), der som Ynglefugl er ret almindelig i Boserup Plantage og omkring Gisselfeldt. I et Markhegn saa jeg i Dag en Vende-hals (*Iynx torquilla*). Nattergalen (*Luscinia philomela*) kom ogsaa i Dag. En enkelt gul Vipstjært (*Motacilla flava*) har ogsaa vist sig.

9 Maj. I Dag var Hegn og Haver mærkværdig tomme for Fugle. Kun enkelte Løvsangere og en ganske enkelt Gærdesanger, ellers saa jeg ikke en eneste Sangfugl. Rimeligvis er Trækket her til Egnen slet ikke kommet endnu, og de, som har fyldt Hegn og Krat de sidste Dage, er rejste videre nordpaa.

10 Maj. I Nat er rimeligvis et nyt Træk Sangfugle kommet. I alt Fald var der fuldt alle Vegne af Løvsangere, Gærdesangere, Blodstjærter og endelig som nyt Tornsangere (*Sylvia cinerea*).

11 Maj. Intet nyt.

12 Maj. I Dag set baade Munk (*Sylvia atricapilla*) og Gøg (*Cuculus canorus*).

13 Maj. Havesanger (*Sylvia hortensis*).

14 Maj. Gulbug (*Hypolais icterina*).

DRESSERS EDERFUGL, SOMATERIA MOLLISSIMA DRESSERI SHARPE, NY FOR GRØNLAND.

AF

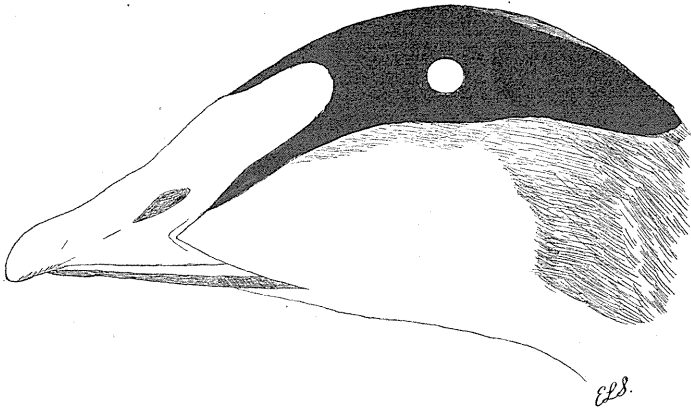
E. LEHN SCHIØLER.

Mellem nogle saltede Ederfugle, som jeg modtog i i Foraaret til Skelettering fra Hr. Jon Müller i Godthaab, fandtes en amerikansk Ederfugl, *Som. moll. dresseri* Sharpe.

I Brev dateret 30. April 1907 siger Hr. Müller, der er en udmærket Fuglekender, at han medsender denne Fugl, fordi »det er en sand Kæmpe, som det vist vil interessere Dem at

faa.« Den maa sikkert være skudt kort før Afsendelsen, thi da den naaede mig i Slutningen af Maj, viste det sig heldigvis endnu muligt — omend med Besvær — at skindlægge Fuglen, som nu findes i min Samling.

Det er en fuldt udfarvet Han; den grønne Farve paa Kinden strækker sig et godt Stykke forbi Øjet og naar hen under Næbfligens bageste Rand; saavel i dette Punkt som i Henseende til Næbfligenes, Vokshudens, Form og Størrelse svarer den ganske til to Hanner fra Amerika i min Samling (♂ $\frac{1}{3}$ 1900 Rhode Island N. Y. og ♂ $\frac{22}{2}$ 1902 Nantucket Mass.). Hosstaaende Teg-

ning giver en Forestilling om Hovedets Udseende; det skraverede Parti antyder Udstrækningen af den grønne Farve. Hvad de øvrige af R. B. Sharpe i Ann. & Mag. of Nat. Hist.¹ 4 Ser. Vol. VIII 1871 pag. 51—52 opgivne Artsmærker angaa, ere de krumme Armsvingfjer hos den foreliggende Fugl fra Grønland noget stærkere udviklede end hos de to Skind fra Amerika og betydeligt stærkere, end det almindeligvis ses hos Hanner fra Færøerne, Norge og Danmark; den har derimod kun svagt grønt Skær paa Hovedets hvide Midtstribe, og dette ses dog ofte paa danske og norske Hanner, ligesom det meget hyppigt optræder hos grønlandske Hanner af Racen *borealis* Brehm; hos de to amerikanske Skind er Midtstriben tydelig grøn.

Fuglen fra Godthaab viser følgende Maal:

¹ Se ogsaa Dresser: Birds of Europe Vol. VI. 1871—81.

Næb fra Spidsen til forreste Fjergrense paa Panden	Næb fra Spidsen til Næbfligens bagste Rand	Næb fra Spidsen til forreste Fjergrense paa Næbsiden	Vingen (Haandled til Vingespids)	Mellemfod	Ydertaal	Mellemtaal	Indertaal
mm.	mm.	mm.	mm.	mm.	mm.	mm.	mm.
54,5	75	35,5	318	58	82	81	67

De to Hanner fra Amerika:

56	81	33	279	55	78	79	63
59	85	37	306	53	79	79	64

Gennemsnitsmaalene af 37 udfarvede Hanner af Racen *borealis* Brehm fra Vestgrønland ere:

50	71	37	283	50	75	74	61
----	----	----	-----	----	----	----	----

Gennemsnitsmaalene af 24 Hanner fra danske Farvande:

58	80	36	297	54	84	84	68
----	----	----	-----	----	----	----	----

Gennemsnitsmaalene af de 3 »dresseri« ere:

57	81	35	301	55	80	80	65
----	----	----	-----	----	----	----	----

Naar da Sharpe angaaende Størrelsen l. c. pag. 52 siger: »similis Somateriae mollissimæ sed conspicue major«, gælder dette, som foranstaaende Tal vise, ogsaa godt nok i Sammenligning med Racen *borealis* fra Grønland, men sammenlignes »dresseri« med evropæiske σ : danske Ederfugle, holder det ikke saa godt Stik, Maalene falde paa det nærmeste sammen. Ganske vist er det foreliggende Stof af »dresseri« ringe, men paa den anden Side er maaske ogsaa Begrebet »evropæiske Ederfugle« noget vidt!

Hos grønlandske Ederfugle i min Samling gaar den grønne Farve paa Hovedet undertiden frem under Øjet, og man ser baade korte og brede, lange og smalle Næbflige (se ogsaa H. Winge: Grønlands Fugle pag. 95—96), ligesom det ikke er helt sjældent at finde Spor til sort V paa Struben. Dette sidste skal jo ogsaa gælde for *dresseri's* Vedkommende (se Salvadori i Catalogue of birds Vol. XXVII pag. 425); det er set nogle Gange hos danske Ederfugle, og nylig har Spørgsmaalet i lignende Anledning været berørt af Smalley i British Birds, an illustrated Magazine devoted to the Birds on the british List, Vol. I, Nr. 3, Aug. 1907 pag. 69 (The supposed occurrence of the Pacific Eider, *Somateria V-nigrum*, in british Waters). Det er sikkert rigtigt at opfatte disse V-Spor, saaledes som ogsaa Smalley gør for de britiske Fugles Vedkommende (se ogsaa herom H. Winge l. c. pag. 98) som en Genopdukken af eller Tilbageslag — »reversion«

— til en gammel Egenskab hos en fælles Stamfader¹; men blandt grønlandske Ederfugle finder man ofte Dyr, der foruden V-Spor paa Struben have saa meget af *V-nigrums* andre Egenskaber, at man vist sikkert tør gaa ud fra, at de enten ere Frugter af en Krydsning mellem de to Racer eller endnu tilstedeværende Mellemlformer. I Zoologisk Museum, Læge Th. Krabbes og min egen Samling findes tilsammen henimod 30 saadanne Dyr fra Grønland, fra helt udprægede *Somateria mollissima V-nigrum*, Gray til Fugle med kun ganske svag »musegraa« Antydning af et V paa Struben.

Hvor *dresseri* og *V-nigrum* støde sammen (se W. A. Stearns: Notes on the natural History of Labrador, Proceed. U. S. Nat. Mus. Vol. 6. 1883), opstaa vel lignende Mellemlformer mellem disse, saa det synes alt i alt raadeligst at opfatte *dresseri* som Race af *Som. mollissima*.

Det er første Gang, at den i sin udprægede Skikkelse er hjemsendt fra Grønland; dens Hjemsted er Amerikas Atlanterhavskyst, New-Foundland og særlig Labrador, (Coues: Key to North American Birds, Boston 1884, pag. 712) »where it is one of the characteristic birds«.

PROFESSOR ALFRED NEWTON.

Den 7 Juni døde i Cambridge Prof. Alfred Newton i en Alder af 78 Aar.

Ingen, som har givet sig nærmere af med Ornithologi, vil have undgaaet at møde Prof. Newtons Navn, og vi danske have en særlig Grund til at mindes ham som en af de udenlandske Ornithologer, der paa mange Maader var kommen i Berøring med Danmark, kendte og interesserede sig for dansk Ornithologi, hvis literære Frembringelser han formaaede at læse i Originalsproget.

N. var i en lang Aarrække lige til sin Død ansat som Professor i Zoologi ved Universitetet i Cambridge. Fra Ungdommen var Ornithologien hans Yndlingsstudium, som han ofrede det meste af sin Tid, og han regnedes blandt de mest ansete europæiske Ornithologer.

¹ Netop den samme Tanke udtaltes i mit Foredrag paa D. O. F.'s Møde 9. Februar d. A.